

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til deltid for forældre.

Af Ole M. Nielsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 13/1 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Karen Jespersen, fg.):

I beslutningsforslaget, vi skal behandle her, bliver det foreslået, at alle lønmodtagere med børn under 8 år får ret til deltidsarbejde efter nogle nærmere angivne principper, og det bliver begrundet med, at børnefamilier er den befolkningsgruppe, der tidsmæssigt er mest trængt og derfor også i særlig grad har behov for nedsat arbejdstid.

Regeringen er meget enig med forslagsstillerne i ønsket om, at arbejdsmarkedet bliver mere familievenligt, at arbejdsliv og familieliv kommer til at hænge bedre sammen, og under behandlingen af det tidligere forslag om bedre vilkår for børnefamilier til at passe børn hjemme blev der gjort rede for de initiativer, regeringen har taget på det her område.

Men der er stor uenighed, når det drejer sig om, hvordan vi når det mål, nemlig at sikre en bedre sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv.

I Danmark er det jo som bekendt sådan, at det er arbejdsmarkedets parter, der ved overenskomst fastlægger løn- og arbejdsvilkår, og dermed er det også de parter og de enkelte virksomheder, der har den afgørende indflydelse på at sikre gode og gerne bedre betingelser

for en fleksibel arbejdstilrettelæggelse, en arbejdstilrettelæggelse, der muliggør den rette balance mellem arbejdsliv og familieliv.

At det er arbejdsmarkedets parter, der har dette ansvar, er samtidig med til at sikre, at mulighederne for fleksibel arbejdstilrettelæggelse sker på vilkår og i et tempo, hvor de enkelte brancher og arbejdspladser kan følge med, og lige præcis den vinkel ville mangle, hvis vi fra Folketinget generelt pålagde de danske arbejdspladser, at den kernearbejdskraft, som børnefamilierne typisk udgør, alle fra dag til dag skulle kunne kræve nedsat arbejdstid.

Ja, deltidsansættelse bør være en mulighed for alle, men bedre mulighed for deltid skal ske på en måde, der sikrer, at det ikke fører til en reduktion af den samlede, gennemsnitlige arbejdstid. Opgaven er at finde en balance mellem muligheder for deltid til grupper, der har et behov, f.eks. børnefamilier, og arbejdsmarkedets behov for arbejdskraft, og denne balancegang mener vi i regeringen at arbejdsmarkedets parter et langt stykke af vejen er bedst til sikre.

Jeg siger ikke, at der ikke på det danske arbejdsmarked er barrierer for deltid, herunder også overenskomster, der ikke i fuldt omfang giver mulighed for deltid, men jeg mener bestemt, at sådanne overenskomster er på retur og vil være det i endnu større omfang i fremtiden. De fleste overenskomster rummer efterhånden mulighed for deltid, og det må så følges op på de enkelte arbejdspladser, så eventuelle holdningsmæssige barrierer nedbrydes.

I modsætning til forslagsstillerne mener jeg i øvrigt også, at EF-direktivet om deltidsarbejde rent faktisk har og vil få en positiv indflydelse på mulighederne for deltid. Parterne vil implementere direktivet ved overenskomster, og netop en sådan aftaleimplementering betyder, at parterne skal ind og vurdere, om der i deres overenskomster er forhold, der kan virke hindrende for anvendelse af deltidsarbejde, eller som direkte diskriminerer deltidsansatte.

Regeringen vil selvfølgelig også selv som følge af direktivet gennemgå lovgivningen for at sikre, at der ikke er barrierer for deltidsarbejde.

Hvis jeg som afslutning må vende tilbage til, hvor jeg begyndte: Ja, regeringen ønsker et mere fleksibelt arbejdsmarked for grupper, der har særlige behov, men vi ønsker ikke, at dette sker ved lovinitiativ fra Folketinget, og jeg kan derfor ikke støtte forslaget.